

ГЛОСАРІЙ

Автор проєкту – архітектор або інженер, який є розробником затвердженого проєкту.

Адміністрування контрактів – процес управління контрактами та відносинами між продавцем і покупцем.

Бізнес-план – детальний виклад цілей та шляхів досягнення виробництва, що створюється для обґрунтування інвестицій.

Великі проєкти – діяльність, що виконується за цільовими народногосподарськими програмами й охоплює кілька мультипроєктів, об'єднаних загальною ціллю, використовуваними ресурсами і єдиним планом-графіком розробки та реалізації.

Визначення операцій – процес ідентифікації та документування операцій, які слід виконати для отримання результатів.

Вимоги до ресурсів – описання того, які типи ресурсів і в яких кількостях необхідні для кожного елементу ієрархічної структури робіт.

Виходи – документи або документовані показники, що є результатом процесу.

Генеральний проєктувальник – проєктувальник, який за згодою замовника залучає до виконання робіт третіх осіб (субпроєктувальників).

Головний архітектор проєкту (ГАП) – архітектор, який має кваліфікаційний сертифікат і виконує роботу з архітектурно-об'ємного проєктування, очолює та/або координує розроблення окремих розділів проєктної документації.

Головний інженер проєкту – інженер, який має кваліфікаційний сертифікат та виконує роботу з інженерно-будівельного проєктування, очолює та/або координує розроблення окремих розділів проєктної документації.

Декомпозиція цілей – поділ основних результатів проєкту, визначених у констатації цілей, на окремі компоненти для того,

щоб підвищити точність вартісних, часових та ресурсних оцінок, визначити основу для вимірювання й управління виконанням та забезпечити чітку систему відповідальності.

Життєвий цикл проекту – цикл реалізації проекту з моменту виникнення до моменту завершення реалізації.

Заключний контроль – контроль, який проводиться на стадії завершення проекту з метою інтегральної оцінки реалізації проекту.

Ієрархічна структура робіт (WBS) – структура, що використовується для упорядкування оцінок вартості та забезпечення оцінювання всієї необхідної роботи.

Інвестиційний проєкт – сукупність документів, що характеризують проєкт від його задуму до досягнення заданих показників ефективності та обсягу, що включають передінвестиційну, інвестиційну, експлуатаційну і ліквідну стадії його реалізації; будь-який комплекс забезпечених інвестиціями заходів.

Комплекс (будова) – сукупність будинків, будівель, споруд будь-якого призначення, лінійних об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури, будівництво яких здійснюється за єдиною проєктною документацією.

Коригування проєктної документації – внесення змін до затвердженого (схваленого) проєкту будівництва на підставі завдання на коригування.

Кошторис – кількісна оцінка ймовірних значень вартостей ресурсів, необхідних для завершення робіт проєкту.

Малі проєкти – науково-дослідні і дослідно-конструкторські розробки на промислових підприємствах, що включають конструкторську, технологічну й організаційно-економічну підготовку виробництва, виготовлення дослідно-промислових зразків нової продукції, реконструкцію, технічне переозброєння та модернізацію виробництва.

Матриця відповідальності – графічне визначення того, хто що робить за проєктом; закріплення відповідальності членів проєктної команди за виконання окремих елементів проєкту і відносини зі залученими партнерами.

Мегaproєкти – цільові програми розвитку регіонів, галузей та інших утворень, які включають кілька моно- і мультипроєктів.

Метод критичного шляху (МКШ) – метод, яким визначаються ранні та пізні дати початку і завершення операцій проєкту, а також резерви – проміжки часу, на які можна перенести виконання операцій без порушення обмежень і дати завершення проєкту.

Метод попередніх сіткових діаграм – метод побудови сіткових діаграм проєкту з використанням вузлів зі зазначенням робіт і стрілок для ілюстрації зв'язку між ними.

Монопроєкти – окремі проєкти різних типів, видів та масштабів.

Мультипроєкти – комплексні проєкти, що складаються з кількох монопроєктів і потребують застосування багатопроектного управління.

Непрямі витрати – витрати, що пов'язані з управлінням та обслуговуванням виробництва, організацією виконання проєктних робіт; інші витрати, які не можуть бути віднесені економічно доцільним шляхом безпосередньо до конкретного об'єкта витрат.

Об'єкт – будинок, будівля, споруда, їхня частина, лінійний об'єкт інженерно-транспортної інфраструктури.

Об'єкт будівництва – будинки, будівлі, споруди будь-якого призначення, їхні комплекси та/або частини, лінійні об'єкти інженерно-транспортної інфраструктури.

Об'єкти контролю – час, вартість, якість, зміни, що виникають в ході реалізації проєкту; підготовка, отримання, розподіл і схвалення документів проєкту, стан справ з фінансуванням, експлуатаційні характеристики проєкту, відповідність положенням контракту тощо.

Основна мета – оперативне регулювання ходу реалізації проєкту.

Оцінка тривалості операції – визначення робочого часу, потрібного для її виконання.

Очікування – процес, що не потребує витрат трудових і фінансових ресурсів, лише витрат часу.

Планування контрактів – процес визначення того, як потреби проєкту можуть бути найкращим чином задоволені шляхом придбання ресурсів чи послуг у зовнішніх організацій.

Планування ресурсів – визначення того, які ресурси (люди, обладнання, матеріали) та в якій кількості будуть використані

в роботах проєкту. Результатом планування ресурсів є перелік типів та кількості ресурсів, необхідних для виконання проєкту.

Планування цілей – процес розробки документа, в якому формулюються цілі проєкту (констатація цілей), що є основою для наступних проєктних рішень, включаючи визначення критеріїв успішності виконання проєкту.

Попередній контроль – контроль, який здійснюється до фактичного початку виконання робіт і напрямлений на дотримання певних правил і процедур; зазвичай він торкається ресурсного забезпечення робіт.

Поточний контроль – контроль, який здійснюється під час реалізації проєкту; включає контроль часу, досягнення проміжних цілей проєкту, виконання заданих обсягів робіт, контроль бюджету, контроль ресурсів, контроль якості.

Предмет контролю – факти і події, перевірка виконання конкретних рішень, з'ясування причин відхилення, оцінка ситуації, прогнозування наслідків.

Проект – певне завдання з визначеними вихідними даними й встановленими результатами (цілями), що обумовлюють спосіб його вирішення.

Проектний аналіз – методологія, яка застосовується для визначення, порівняння та обґрунтування альтернативних управлінських рішень і проєктів, що дає змогу здійснювати вибір і приймати вивірені рішення в умовах обмеженості ресурсів.

Проектні роботи – роботи, пов'язані зі створенням проєктної документації для об'єктів будівництва.

Проектувальник – юридична особа, яка має у своєму складі відповідних виконавців, що, згідно зі законодавством, одержали кваліфікаційний сертифікат, який підтверджує спроможність виконання робіт щодо об'єктів відповідного класу наслідків (відповідальності), або фізична особа, яка за законодавством має такий кваліфікаційний сертифікат.

Процес – сукупність дій і процедур, пов'язаних із реалізацією функцій управління, націленої на отримання результату.

Прямі витрати – витрати, які безпосередньо пов'язані з виконанням проєктних робіт і включаються у виробничу собівартість проєктних робіт відповідних об'єктів обліку за прямою ознакою,

зокрема: прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці, відрахування на соціальні заходи, інші прямі витрати.

PERT (Program Evaluation and Review Technique) – програма, що використовує послідовну сіткову логіку та середньозважені оцінки тривалості операцій для розрахунку тривалості проєкту.

Ресурси в проєкті – різноманітні товари, необхідні для виконання робіт, що є обов'язковою умовою здійснення будь-якого проєкту.

Ресурсні норми – погодинна зарплата персоналу, вартість кубічного метра матеріалу тощо.

Робота – трудовий, виробничий процес, що потребує витрат часу, трудових і фінансових ресурсів.

Розрахункові параметри графіка – параметри оптимальних строків початку й закінчення кожної конкретної роботи (при побудові сіткового графіка використовують три основні поняття: робота (включно очікування і залежність), подія і шлях).

Середні проєкти – діяльність, що передбачає роботи з проєктування і будівництва підприємств, освоєння й облаштування невеликих родовищ корисних копалин (нафтових, газових, вугільних), якщо їх проєктування ведеться на основі типових проєктних рішень, а будівництво здійснюється комплектно-блочним методом.

Система контролю виконання проєкту – логічна структура формальних і неформальних процедур, що передбачена для аналізу й оцінки ходу виконання проєкту та оцінки ефективності управління ресурсами, витратами, зобов'язаннями протягом всього терміну його реалізації (періодичний моніторинг поточної діяльності, порівняння обсягів та витрат з плановими стандартами проєкту, виявлення відхилень з метою усунення додаткових витрат).

Сіткове планування – створення логічних діаграм послідовності виконання проєктних робіт (сіткових графіків), визначення тривалості цих робіт та проєкту загалом з метою подальшого контролю.

Сітковий графік – модель, що відображає логічну послідовність і взаємозалежність окремих видів робіт (процесів).

Складання кошторисів на роботи – процес планування за відповідними статтями всіх витрат, що виникають під час виконання проєкту.

Складання розкладу виконання проєкту – визначення термінів початку та завершення всіх операцій проєкту.

Структура проєкту – сукупність взаємопов’язаних елементів і процесів проєкту, які представлені з різним ступенем деталізації.

Субпідрядний проєктувальник, або субпроєктувальник – проєктувальник, який у порядку, визначеному договором підряду та на підставі договору субпідряду, укладеного з генпроєктувальником, залучається до виконання робіт.

Техніко-економічне обґрунтування інвестицій – діяльність, що включає передпроєктну розробку інженерно-конструкторських, технологічних і будівельних рішень, порівняння альтернативних варіантів та обґрунтування вибору конкретного способу реалізації проєкту.

Фінансовий аналіз – процес дослідження фінансового стану й основних результатів фінансової діяльності підприємства з метою виявлення резервів подальшого підвищення його ринкової вартості та забезпечення ефективного розвитку.

Цінова політика – комерційне рішення, яким визначено, скільки коштів може витратити організація, що виконує проєкт, на виробництво продукту чи послуги.